

ORATIO
R. P. F. NICOLAI
LORINI FLORENTINI

SAC. ORD. PRAEDICATORVM,

In Romana Prouincia Lectoris, ac Prædicatoris generalis.

Habita in Cappella Summi Pont. Sixti Papæ Quinti.

In prima Dominica Aduentus Domini 1585:

Romæ, apud Hæredes Antonij Bladij Impressores Camerales 1586.

VPLEX, singularium virtutum stimulus hodierna die populo Christiano proponitur (Pater Beatissime) vt quoniam hic non habemus Ciuitatem permanentem, sed futuram inquirimus gemminis alis fulti timoris, & amoris ad Beatorum contubernium ex hoc miserrimo exilio euolemus. Amor quasi magnetis, tacita vi ad se se allicit, Timor a rebus abiectis, & caducis auocat, ad cęlestes traducit. Duplici Dei aduentu animus excitatur; Nam quia sic Deus dilexit mundum, vt filium suum vnigenitum daret, ad amorem eius incedimur, quia formidabilis nouissimi Iudicii memoria recensetur, ita perhorrescimus, vt tamen ad eius clementiam confugiamus. Nunquam enim gemina iustitiæ munia, declinando malum, bonumq; continuo sectãdo amplecteremur; nisi timor, atque amor Dei iugiter nos ad vtrumque incitaret, Timorem incutit Christus cum dicit; erunt signa in Sole, Luna, & Stellis & in terris pressura gentium. Reuocat nos ad amorem diuinus Apostolus; Cum salutem nostram viciniorem esse, quam cum credidimus asseuerat. Timorem ingerit tuba illa argentea Moysis iussu fabrefacta, quæ terribili sonitu Dei populum horribiliter vocabat ad pugnam Iudicii. Amorem altera suggerit, quę ad Tabernaculũ testimonii hoc est ad pręsepe Christi concitis gressibus nos inuitare non desistebat. Dormiremus vtinã inter medios cleros Dauide simul sãcto Bernardoq; hortãte terminos scilicet Incarnationis, ac iudicii ruminantes in cordibus nostris quantum in priori præstiterit, quantum promisit in secundo. Hi sunt illi dies, de quibus locutus est Dominus dicens: Dies prima erit vobis sãcta atque solemnis, & dies septima, eadem solemnitate venerabilis, nihil operis facietis in eis. Quid autem obsecro

Heb. 13. c *Ioan. 3. b* *Luc. 21* *Num. 10. a* *Psal. 67* *D. Bern. Serm 4. in Aduentu.* *Exo. 12. d*

per has dies nisi Incarnationis, & iudicij sancti patres intellexerunt? O dies, & dies nouissima & prima, prima & nouissima veri amoris, sanctiq; timoris optimi genitores. Nonne desperationis totius aculeum prior, temeritatisq; vniuersæ speciem altera miro modo propulsat? Priorem diem exhibet Apostolus dicens: Nox processit dies autem appropinquauit; posteriorem Euangelista recenset, qui quãquam de die illa quonam temporis articulo sit euentura scire neminem asseueret; eam tamen omnino affuturam affirmat dicens. Et erunt signa, & tunc videbunt filium hominis venientem in nube cum potestate magna. Dies profecto verbum in carne positum, dies ipsemet in nube iudex adueniens. Sicuti namque quædam diei portiones existunt quæ cum ab Aurora, ac vespero minime distent, instabilitate, ac varia vicissitudine referte sunt, quæ vero ipsi Meridianæ luci adhærent firmitatem non modicam nanciscuntur, ita et in Saluatore nostro natura illa quam a nobis assumpsit ęrumnis, ac varijs discriminibus fuit obnoxia, quam vero ad nos deportauit malorum omnium expertem fuisse nullus est qui ignoret. Dies verbum carne circundatum Beato etiam Fulgentio teste, qui dixit: Vnus quidem dies æternitatis simul pater, & filius a nobis agnoscitur, filius vero paulominus ab Angelis minoratus in die factus est hominum, qui coæternus, & coæqualis patri dies Sanctorũ semper est angelorũ. Iuxta illud Abraham exultauit vt videret diẽ meum vidit, & gauisus est. At nullus etiam ignorat sedentem Christum in sede Maiestatis suę venientemq; in nube diem appellari. Diem tamen iræ, furoris, caliginis, vltionis, vindictę: Dies de qua dixit Propheta: & erit dies vna nota Domino, quę neque nox, neque dies erit; eo quia dierum omnium, ac noctium vicissitudines propulsabat,

Rom. 13

Luc. 21

In Sermo. Natiuita. Dei.

Ioan. 8.

Zac. 14

bat,

bat, postea quàm tempus vltra non erit. Verum enim- *Apoc. 10*
uero duo isti dies amoris, timorisq́; præcipui parentes
proprio gaudent Lucifero, Aurora, Indicio signis. Vtinamq́; lucidissimi dies claram rutilantemque aurorã, tenebrosi vero obscurum, caligine, ac nimbis inuolutum matutinum vt plurimum sortiuntur, hoc eodem pacto, Incarnationis clarissimum diem lucida prophetarum oracula suaues Vatum diuinationes, ac fulgẽtissimi Gabrielis descensus præcessit (fuit namque sancto Bernardo asserente quædam huius diei aurora, ex quo Sol iustitiæ per Gabrielem Arcangelum nunciatus est terris) ita vt meritò atq; optimo iure de ea attestetur Apostolus: Nox præcessit dies autẽ appropinquauit. Iudicij diem horribilis signorũ & pressurarũ vniuersitas, vti turbulẽtissimum gallicinum anteibit, dicente Domino: Erant signa in Sole, & Luna, & Stellis. Quocirca vt in vtrunque aduentum parati simus, par est vt timorem hunc & amorem amplectamur, vt hisce aptissimis alis ei occurramus qui modo aduenit vt agnus mansuetus, & aduenit, vt Leo terribilis, hisce stimulis omnes in rectam viam inducamus, amore filios, timore inimicos, illo bonos, hoc malos, illo fideles, hoc hæreticos concutiamus. Nam vt Dei præscripto in templi basibus species hominis, & Leonis figura erat expressa, ita hæc Ecclesiæ petra contra quam portę inferi non præualebunt amore & timore fulciatur. Hinc enim illa diuina vox in auribus nostris circũsonat, his autem fieri incipientibus respicite & leuate capita vestra. Inde Apostolus inclamat, abiiciamus opera tenebrarum, & induamur arma lucis sicut in die honeste ambulemus. Quæ cum animo euolueret Beatus Ambrosius in illa verba prolapsus est. Annũciamus ergo vobis Regni cælestis gaudium, & mirum ne corda vestra motu quodam alacritatis exultent. prædi

S. Bern. in Cant. Ser. 33.

3. Reg. 7

Matt. 16. c

camus

S. Ambro. Serm. 80. camus triste indicium; & sensus vestri ad pœnitentiam in lachrymas non prorumpunt; Infidelitatis ergo genus est in diuinis rebus nec gaudere prosperis, Luc. 7 nec flere contrariis cum vox Dei intonet: cantauimus vobis, & non saltastis, lamentauimus & non plorastis, quem enim non moueant vagientis paruuli lachrymæ ad amorem, plorat namq; ò Sponsa in præsepio Infans, plorat non sui, sed tui gratia, tua non sua crimina, tuam ingratitudinem tam sępe, tam frequenter, Iterum, iterumq; repetitam, & non vagiet? & non plorabit? Quem ergo non moueant, dicebam vagientis pueri lachrymæ ad amorem? Quem non perterrefaciat irati iudicis aspectus pertimescẽdus? Ideo vtrãque vitę molam timoris scilicet & amoris ne à nobis seiũgamus, quia vitę subsidia ammittemus. Quod Deut. 24 vt vitare deberemus monemur Deuteronomio; Non accipies loco pignoris superiorẽ, & inferiorẽ molam, quia animam suam pauper apposui tibi. Lapide igitur timoris superbiæ statuam perstringamus, amoris igne Dan. 2. c altare cordis incendamus, sic fiet vt perfecta charitas 1. Ioan. 4 foras tandem mittat timorem. Amen.

